

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

havn eksisterer et meget stort behov for strandarealer, der er tilgængelige for offentligheden til ophold og badning, og at „Birkeborg“ udgjorde en af de få tilbageblevne muligheder for at sikre et sådant strandareal ved Øresundskysten. Hertil kom, at „Birkeborg“ var velegnet til dette formål, idet den har en bred strandbred, og idet der syd for ejendommen er en stærkt benyttet, men utilstrækkelig badestrand. Mod vest begrænses ejendommen af Strandvejen, og der er således på det pågældende sted mulighed for at etablere en direkte forbindelse mellem Øresundskysten og Jægersborg Hegn.

På det tidspunkt, erhvervelsen fandt sted, var en udstykning af ejendommen nært forestående, og den ville være blevet bebygget med flere villaer, hvis købet ikke var sket.

Man har herefter foruden at foretage undersøgelser af de byplanmæssige og servitutmæssige forhold ladet udarbejde en plan for ejendommens omdannelse til rekreativt område og dens åbning for almenheden. Planen har forskellige forslag til mere eller mindre intensiv udnyttelse, men efter den enkleste og billigste plan vil udgiften til ændring og anlæg andrage ca. 220.000 kr. Denne plan forelå færdigudarbejdet samtidig med, at den statsøkonomiske situation ændrede sig i vinteren 1961-62.

Man fandt det under denne ændrede situation rigtigst, at investeringerne fra statens side i første række måtte gå ud på ved fredninger eller ved køb at sikre — eventuelt at opnå adgang for offentligheden til — værdifulde områder, og i denne forbindelse fandt man at kunne udskyde spørgsmålet om indretningen af „Birkeborg“ og bekostningen af dette projekt, indtil den statsfinansielle situation var i nogen grad lettet.

Når ejendommen, som den henligger med de eksisterende bygninger og anlæg, ikke kan åbnes for offentligheden, skyldes dette dels, at der uden indretning af fornøden parkeringsplads m. v. ville opstå trafikale vanskeligheder, ligesom til- og frakørselsforholdene ikke er i orden, og dels, at selve terrænet, hvorpå der også er fundamenter af en pergola og drivhuse, i den nuværende tilstand er farligt at færdes på.

Det bemærkes i denne forbindelse, at ejendommen i tilfælde af åbning for offentligheden må forventes at blive intensivt udnyttet, hvorfor en forsvarlig ordning af toiletforhold samt opsyn efter ministeriet for kulturelle anliggenders opfattelse må være en forudsætning for en sådan åbning.

På den givne foranledning vil de nødvendige midler til en beredning af terrænet, således at det opfylder nødvendige krav for offentlighedens adgang, blive søgt optaget på forslaget til finanslov for finansåret 1964-65.

Af *Juul Madsen* til indenrigsministeren (17. juni 1963):

„Vil indenrigsministeren foranledige, at cirkulæret vedrørende folkeafstemningen ændres (side 5, anden spalte nederst), så der ikke sker brud på valghemmeligheden?“

I cirkulæret om folkeafstemningen hedder det:

„Såfremt en vælger meddeler, at han ikke ønsker at benytte alle fire udleverede stemmesedler, bør den (de) stemmeseddel (stemmesedler), der ikke ønskes benyttet, tilbageleveres den tilforordnede, der — efter at have makuleret stemmesedlen — henlægger den i en særlig bunke, med hvilken der holdes særligt regnskab.“

Denne bestemmelse vil uvægerligt føre til en praksis, der tillader de tilforordnede at holde regnskab med, hvem af vælgerne der stemmer blankt. Selv om det vil være muligt for en vælger at lægge blanke stemmesedler i den sædvanlige kasse, må man regne med, at de fleste af egen vilje eller — ganske sikkert oftest — i tankeløshed følger cirkulærets anvisning. Ellers havde det jo været meningsløst at tage den med i cirkulæret.

Der åbnes her for en afgjort krænkelse af valghemmeligheden, som indenrigsministeren bør hindre ved at ændre cirkulæret, så blanke stemmesedler i alle tilfælde afleveres på samme måde som andre.

Indenrigsminister *Lars P. Jensens* svar (21. juni 1963):

I cirkulæret er det anført, at der til hver vælger skal udleveres en stemmeseddel til hver af de 4 afstemninger, og det er tilføjet,